

Единодѣшнъ Иудѣи на Панна, и приведоша Егѡ на сдѣлище,

І. Глаголюще; іакѡ противъ законъ сеи оубѣшаваєтъ чловѣки чтити Г҃ра.

ІІ. Хотающе же Панна ѿвѣрсти оусть, рече Галлійнъ ко Иудѣемъ: аще оубо неправда была бы какъ иль дѣло влѹе, съ Иудѣемъ, по слѹвъ послышалъ быхъ вася:

ІІІ. Аще ли же старазаніа суть въ словеси и въ именехъ и въ законѣ вашемъ, вѣдите сами: сдѣла бо азъ симъ не хощу быти.

ІV. И изгнѧ ихъ въ сдѣлища.

ІVІ. Быше же вси Еллинини Сослѣна начальника собора вїаҳъ предъ сдѣлищемъ: и ни единъ въ сихъ Галлійнъ радѣніе бысть.

ІVІІ. Панелъ же єцие пребывахъ дни довѣлны, и цѣловавъ братию ѿплю въ Сурію (и съ нимъ Акѣла и Прѣскіла,) въ стригахъ главѣ въ Кегхрѣиҳъ: вѣреясько бо гѣ.

ІVІІІ. Пристая же во Ефесѣ, и тѣхъ вѣстали тамъ: самъ же вшѣдъ въ синмище, старазашеса со Иудѣемъ.

ІVІІІІ. Молающыи же имъ Егѡ на много врѣма пребыти оу ныхъ, не извѣли:

ІVІІІІІ. Но ѿречеся имъ, глагола: іакѡ подобаєтъ ми всакѡ праѣдникъ градѣши сотворити во Іеримѣ: паки же возвраїшса къ вамъ, Егѡ хотающе. и ѿвѣзеса въ Ефеса: (Акѣла же и Прѣскіла вѣсташа во Ефесѣ).

ІVІІІІІІ. И сошѣдъ въ Кесарію, возшѣдъ и цѣловавъ црковь, сидѣ во Аントохію.

ІVІІІІІІІ. И сотвори врѣма иѣкое, извѣде, прохода по рѣдѣ Галатийскю странѣ и Фруїю, оутверждада всѧ оученикѣ.

ІVІІІІІІІІ. Иудѣанинъ же иѣкто Аполлонъ именемъ, Алевзандрапинъ рѣдомъ, мѣжъ словесенъ, прїиде во Ефесъ, силенъ сый въ книгахъ.

ІVІІІІІІІІІ. Сеи гѣ ѿглашенъ пѣти Гѣно, и гора дѣхомъ, глаго-